

Ο ΕΡΜΗΣ

Ετησία συνδρομή διά τὴν Σύρον - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτά 15- τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " 12. " "

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 326.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1845.)

ΕΤΟΣ Η'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Ὁ Ἰσολογισμὸς.

Διὰ Β. διατάγματος τῆς 31. τοῦ παρελθόντος μηνός, ἀνεβλήθη ἡ ἐναρξίς τῆς δευτέρας βουλευτικῆς συνόδου μέχρι τῆς 10 Δεκεμβρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἐτους, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια καὶ Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ μετὰ δεκατεσσάρων μηνῶν Βουλευτικῆν πάλην.

Καὶ καθὼς ὁ ἔμπορος, μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους ἐπιχειρήσεις μακρὰν τῆς οἰκίας του γενομένης, ἐπανερχόμενος ἐν αὐτῇ κάμνει ἡσυχος καὶ ἀτάραχος τὸ ἰσόζυγόν του, διὰ τὴν ἀνεύρητάν τὰ προκύψαντα κέρδη ἢ τὰς ζημίας, τοιούτου ἴσου καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ μειονοψηφίας ἡσυχοὶ καὶ ἀτάραχοι οὖν εἰς τὰς ἐστάσις των, κάμνουν ἀναμφισβήτως τὸν ἰσολογισμόν τῶν πράξεών των.

Καὶ οἱ μὲν τῆς πλειονοψηφίας εὐρίσκουν εἰς τὸν ἰσολογισμόν των ἄπειρα ἠθικὰ κέρδη, οἱ δὲ τῆς μειονοψηφίας ζημίας σημαντικὰς καθότι οἱ μὲν πρῶτοι, ἐνεργησαντες σύμφωνα μετὰ τὴν ἀποστολήν των, ὑποστηρίξαντες δηλ. τὴν κυβερνήσασαν καὶ καταστήσαντες αὐτὴν ἰσχυρὰν καὶ σεβαστὴν, ὡς ἀπῆλθον καὶ ἀπαιτοῦν τὰ ὑψηλὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, συναισθάνονται εἰς τὴν καρδίαν των τὸ γλυκὺ πρὸ παντῶν καὶ εὐχάριστον αἰσθημα, ὅτι ἐξπλήρωσαν προσηκόντως τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον των, ἀπολαμβάνουν τὴν εὐγνωμοσύνην των συνεπαρχιωτῶν των, οἵτινες τοὺς ἐτίμησαν μετὰ τὰς ψήφους των, καὶ τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου, τὸ ὅποιον μετὰ μεγάλων κόπων καὶ μόχθων ἔσωσαν ἀπὸ τὸ χεῖλος τῆς ἀδύσσου, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἔσπρωξαν ἡ κακοβουλία καὶ ἡ μοχθηρία ὀλίγων τινῶν τυχοδιωκτῶν, ἀγυρτῶν καὶ κακούργων, οἵτινες εἰς τοὺς ξένους πωλημένοι καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνεργοῦντες ἀπεφάσισαν νὰ τὸ καταστρέψωσιν. Ἀπο

λαμβάνουν ὡσαύτως τὴν εὐνοίαν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σ. Βασιλέως μας, διότι τὴν ὑπεστήριξαν μετὰ ἀφοσίωσιν καὶ εὐλαχίαν, καταστειλάντες τὴν πρὸς τὴν ἀναρχίαν τάσιν τῶν κακούργων αὐτῶν, οἵτινες ἐπροσπάθουν παντὶ σθένει νὰ ταράξωσι τὸν τόπον ἢ νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἐμφύλιον ῥῆξιν, διὰ τὴν νὰ ἐντεῦθεν δικαία καὶ εὐλογος ἀφορμὴ ἐπεμβάσεως εἰς τοὺς ξένους. Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ μεγάλα καὶ ἀνεκτίμητα κέρδη τὰ ὁποῖα οἱ βουλευταὶ τῆς πλειονοψηφίας εὐρίσκουν εἰς τὸν ἰσολογισμόν των ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας ἔκαμον εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ διαμονῆς των.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη καὶ τὸν ἰσολογισμόν τὸν ὅποιον κάμνουν οἱ τῆς μειονοψηφίας Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ αὐτῶν τὴν κατάστασιν.

Μακρὰν τοῦ νὰ γνωρίσωιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ποῦ εἶναι ἡ ἀποστολή των, καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουν εἰς μὲν τοὺς πρῶτους αἰ ψηφρορήσασαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐπαρχίαι, εἰς δὲ τοὺς δευτέρους ὁ σκοπὸς τοῦ διορισμοῦ των. Μακρὰν τοῦ νὰ κατανοήσωσιν ὅτι ἡ πατρίς ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκη ἡσυχίας καὶ τάξεως, διὰ νὰ ὑπάρξῃ καὶ διὰ νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν τῆς καταστροφῆς κίνδυνον· καὶ ὅτι, πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, φεῖται πᾶς τίμιος ἄνθρωπος νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐξουσίαν διὰ νὰ τὴν καταστήσῃ σεβαστὴν· διότι οὐχὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν αἱ κυβερνήσεις, ἀλλ' ἡ ἰδέα μόνη εἶναι ἰσχυρὰ περιστελλεῖ τοὺς κακούργους καὶ τοὺς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ ταράττωσι τὴν κοινωνίαν. Μακρὰν τοῦ νὰ σκεφθῶσιν ὅτι μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου, ἦτον ἔργον μεγίστης ἀνάγκης, ὑψηλοῦ συμφεροντος καὶ συμφωνῶν μετὰ τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα τὸ ὅποιον οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους συνωμολόγησαν μετὰ τοῦ Βασιλέως, τὸ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν θρόνον καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν σεβαστὸν ὡς καὶ πρότερον, καὶ ὅτι οἱ ἐντολεῖς των λαοὶ ἐξελέξαντο αὐτοὺς ἀντιπροσώπους των, ὅχι διὰ νὰ φητιάσωσι καὶ νὰ ὑψώσωσι

πρόσωπα εὐνοϊκὰ εἰς αὐτοὺς, διὰ μόνον τὸ ἴδιόν των συμφέρον μετὰ τῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων, εἰσῆλθον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ μετὰ προθέσεως, ὡς ἀποδεικνύει ἡ διαγωγή των, νὰ ριψώσῃ τὴν Κυβέρνησιν, νὰ ἐξουθενήσωσι τὴν ἐξουσίαν, νὰ φέρωσι τὴν ἀναρχίαν καὶ νὰ καταστρέψωσι τὴν πατρίδα· ἐνὶ λόγῳ εἰσῆλθον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ διὰ νὰ πολεμήσωσι κατὰ τοῦ ἔθνους των, καὶ οὐχὶ ὡς τίμιοι ἄνθρωποι καὶ πατέρες αὐτοῦ νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦντο ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς εὐμερείας του. Τίς ἴδε καὶ ἤκουσε δημηγοροῦντας ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ τοὺς Βουλευτὰς Βιλκέτην, Μαυρομάτην, Σχινᾶν, Βλάχον, Δρόσον καὶ τοὺς ὁμοίους των, καὶ τοὺς Γερουσιαστὰς Μαγγιναν, Κλονάρην, Ψύλλαν καὶ τοὺς ὁμοίους των, καὶ δὲν ἐξωμώσωσιν αὐτοὺς μετὰ τοὺς ῥήτορας τῶν Ἀθηνῶν τοὺς εἰς τὸν Φίλιππον πωλημένους διὰ νὰ προδώσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν πατρίδα των; Τί ἐκέρδησαν λοιπὸν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀντιπατριωτικῆς διαγωγῆς των, εἰμὴ τὴν ἀπέχθειαν ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, τὴν κατάκρισιν τῶν συνεπαρχιωτῶν των, τὴν ὀργὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ βιβύστατος τῆς συνειδησιῶς των ἔλεγχον ὅτι ἔδωκαν τὸ ἔθνος ἠθικῶς τε καὶ ὕλικῶς. Καὶ ἠθικῶς μὲν, διότι ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐχθρούς μας νὰ μᾶς χαρακτηρίζωσιν ὡς ἀνεξίτους Συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ὕλικῶς δὲ, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν κατέστησαν κώλυμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἀπῆλθον αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἔθνους, ἀφ' ἑτέρου δὲ, δαπανῶντες τὸν καιρὸν των εἰς συζητήσεις ἀνοικεῖους καὶ περιετὰς, ἐξημίωσαν τὸ ἔθνικόν ταμεῖον μετὰ πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν, διὰ μισθοδοτήσεως τὰς ὁποίας ἔλαβον τὰ βουλευτικὰ σώματα.

Ὁ ἰσολογισμὸς λοιπὸν τῶν Βουλευτῶν τῆς πλειονοψηφίας ἀνέδειξε ἀμύπητα ὑπὲρ αὐτῶν κέρδη, τῶν δὲ τῆς μειονοψηφίας ζημίας σημαντικὰς, τὰς ὁποίας μόνη ἡ φρόνησις των εἰς τὸ μέλλον δύναται νὰ ἐπανορθώσῃ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐξ Ἀθηνῶν, τῆ 26 8βρίου 1845.

Φίλιτατέ μοι Κύριε . . .

Πρὸ πάντων ζητῶ συγγνώμην διότι μέχρι σήμερον δὲν σοὶ ἔγραψα. Ἐπιθυμοῦμαι νὰ μάθῃς ποῦ κατοικῶ; Εἰς τὸ πρῶτον Συνταγματικὸν Ξενοδοχεῖον. Ἐπιθυμοῦμαι νὰ μάθῃς ποῖους ἔχω γείτονας; Ἀπὸ τὸ νότιον μέρος τοῦς χωροφύλακας, καὶ κατὰ τὴν πτέρυγάν μου τοὺς ὀροφύλακας. Πολλάκις ἀπερνῶ τὴν νύκτα ἀκούοντας τὰς δεηγῆσεις των καὶ εὐχαριστοῦμαι. Τὴν προχθές εἶς ἐξ αὐτῶν ἐδημήγειτο εἰς τοὺς λοιπούς ἕνα μῦθον, τὸν ὅποιον ἀπεφάσισα νὰ σέ τὸν γράψω, καὶ ἰδοὺ.

Αἱ ἀλώπεκες εἰς ἕν χωρίον κατὰ τὰ μεθόρια ἑκατόμην ἀφανισμόν εἰς τὰς ὄρνιθας, τὸσον ὥστε οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἐδιείσθησαν καὶ ἐπερνοῦσαν αὐτὰς τὸ βράδυ μέσα εἰς τὸ ὄσπιτιον ὅπου ἐκοιμῶντο διὰ νὰ μὴν τὰς ἐξαλείψωσιν. Μὴ εὐρίσκουσαι πλέον ἄφθονον τροφήν αἱ

ἀλώπεκες, ἐσυνάχθησαν καὶ ἐσυσκέπτοντο· ἔλεγε δὲ κάθε μία τὴν γνώμην τῆς. Μία, ἡ πανουργιότατα τῶν ἄλλων, εἶπεν ὅτι σὲ δεῖξω τροφήν, λέγει. Ἄν σύ μᾶς δεῖξῃς τροφήν, ἀπὸ τῶρα σὲ διορίζομεν Πρόεδρον.

Ἀκούσατε. Τώρα εἶναι Μάριος, οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου νηστεύουσιν διότι ἔχουν τεσσαρακοστήν, συνηθίζουσιν καὶ φυλάττουν τὰ αὐγά διὰ νὰ τὰ φάγουν τὸ Πάσχα, ἡμεῖς εἶναι εὐκόλον νὰ μάθωμεν τὴν κρύπτραν, ἡμποροῦμεν νὰ πηγένωμεν νὰ τρώμεν τ' αὐγά καὶ νὰ τρεφώμεθα ἀπ' αὐτά. Τῶν ἤρσεων ἡ γνώμη, τὴν ἐκήρυξαν Πρόεδρον καὶ ἐξηκολούθησαν τὴν συμβουλήν τῆς. Ὑστερον ἀπὸ δύο μῆνας ἤρχισαν αἱ ὄρνιθαι νὰ κλωσσούν καὶ αὐγά πλέον δὲν ἔλαμον, αἱ ἀλώπεκες προσκαλοῦν συμβούλιον· ἐξελάζουν τὸ πρᾶγμα ἀπ' ἐδῶ, τὸ ἐξετάζουσιν ἀπ' ἐκεῖ ἢ εὐρίσκουν ὅτι ἡ συμβουλή τοῦ προέδρου ἦ· ὄν πολλὰ κακή, ἢ ὅτι τοὺς ἐφερνεν εἰς τὸν ἀφρηισμόν. Ὁρμοῦν νὰ τὸν καταξέσχισον. Εἰς τὴν ὄχλα γωγίαν ταύτην ἀπερνοῦσαν μερικοὶ διαβάται, οἵτινες καθὼς τὰς ἰδαν ἐτρέξαν, τὰς ἐκυνήγησαν ἢ τὰς διεσκόρπισαν, καὶ οὕτω ἔμεινε πάλιν ὁ Πρόεδρος. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου συνάζονται πάλιν ἢ ἄρχισαν νὰ ἐξελάζουσιν τὴν αἰτίαν τῆς δυστυχίας των, ἔλεγον δὲ, ἄλλοτε εἰς τσαύτην ἐποχὴν ἡμεῖς ἐτρεφώμεθα ἀπὸ κοτόπουλα, τώρα τί κατάρρα

εἶναι νὰ μὴ φαίνεται οὔτε ἕν; Τῶν λέγει μία. Τὸν καιρὸν ὅπου ἐχειροκροτοῦσατε τὴν κυρὰ συμπεθέρα διὰ τὴν συμβουλήν ὅπου σὰς ἔδωκε νὰ τρώτε τ' αὐγά, δὲν ἐβουλοῦντο ζεσθαι μόνον τὴν ἐκάμετε καὶ Πρόεδρον, καὶ δὲν γνωρίζετε ὅτι χωρὶς αὐγά πουλιὰ δὲν γίνονται, Εὐγε καλά λέγεις, ἡ αἰτία τῆς δυστυχίας μας εἶναι ὁ Πρόεδρος, τώρα τί νὰ τὸν κάμωμεν; Ἀπεφασίσθη παμφηφεῖ νὰ τὸν φυλάξουν δύο ἡμέρας νηστικὸν καὶ νὰ τὸν ἐξωρίσουν διὰ πάντα καὶ οὕτως ἔγινε. Ὁ Πρόεδρος τώρα εἰς τὴν ἐξωρίαν καὶ στραχὸς ἀπὸ τὴν πείνα ἐπερπατοῦσεν ἀπὸ νύκτα εἰς νύκτα (διότι τὴν ἡμέραν δὲν ἐκοτοῦσε νὰ εὐγῃ,) τὴν τρίτην νύκτα εὐρίσκει ἕν ἄλογον ὅπου ἔδωκε κρύπτεται εἰς ἕνα σκῆνον καὶ παρατηρεῖ ὅτι τὰ αἰδοῖα του ἐκονοῦντο ἤρχισαν νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ πείσουν καὶ θὰ ἐπιτύχει τροφήν, ἐπαρηγορεῖτο καὶ ὅλο ἔλεγε κλονεῖται, πίπτει, θὰ πέσει, καὶ πάλιν πίπτει, θὰ πέσει, κλονεῖται καὶ πάλιν, τὸσον ὅπου ἐξημέρησε, καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς δὲν τὸ ἐπρατήρησε. Κατὰ περίστασιν τὸ ἄλογον ἐκόπρισεν καὶ αὐτὴ νομίζουσα ὅτι ἐπεσαν τὰ κλονόμενα, πετιέται ἀπὸ τὸν σκῆνον καὶ ἀρπάζει τὸ πρῶτον. Κατὰ κακὴν τῆς τύχην ἀπερνοῦσαν οἱ μαθηταὶ καὶ ἐπήγησαν εἰς τὸ σχολεῖον, τρέχουν ὄλοι καὶ τὴν πιᾶσιν, ὅταν

Ἰδοὺ ἔπεσε τέλος πέντε τῶν τῶν προσωπίων, καὶ ἡ ἀντιπολιτευσις πικρῶς διεδήλωσε, διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ τύπου τῆς, τὸν καταχθόνιον σκοπὸν τῆς, τὸν ὅποιον ὅλος ὁ κόσμος πρὸ καιροῦ ἐγνώριζε, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἔθνικὸς τύπος ὁ τὰ καθεστῶτα ὑπερσπιζόμενος πολλὰκις ἀνέφερε.

Ἀναγνώσατε λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅλας ἐν γένει τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἰδίως τὴν Καρτερίαν, καὶ θέλετε πληροφορηθῆτε ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς καταχωρουμένων ἄρθρων, ὅτι δὲν πρόκειται πλέον μήτε περὶ Κωλέττου μήτε περὶ Μεσογυργίας, ἀλλὰ πρόκειται λυσώδης καταπορὰ κατὰ τοῦ θρόνου, καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ καθημένου ἱεροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου. Θέλετε ἰδεῖ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἀποννημένοι ἄνθρωποι, οἵτινες εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὸ σύνταγμα ἐπεστήριζον ὅλας τὰς συκοφαντίας καὶ τὰς ὑβρεῖς τὰς ὁποίας ἐξέμεσαν εἰς δεκαετησίαν ἤδη μνηῶν διάστημα, ἐννεύον παντὸς τιμίου καὶ πατριώτου Ἑλλήνου, συλλαμβάνονται ἤδη ἐπ' αὐτοφῶρως φονεῖς τοῦ Συντάγματος, αὐτοῦ τοῦ παλαδίου τῶν ἔθνικῶν ἐλευθεριῶν μας, καὶ ὡς καταστροφεῖς τῆς κοινωίας μας.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαρξίαστον κατὰ τὸ 22 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποιον συνολόγησαν μετὰ τοῦ Ὁθωνοῦ οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους· οὗτοι δὲ οἱ ἀποννημένοι ἄνθρωποι προσβάλλοντες πανδημῶς τὸ ἱερὸν αὐτὸ πρόσωπον, συλλαμβάνονται ἐπ' αὐτοφῶρως ὡς δολοφονοῦντες τὸ Σύνταγμα, ἀφοῦ παραβιάζουν αὐτὸ εἰς τὸ οὐσιωδέστερον μέρος του.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ δυστυχὴς Ἑλλάς ἀνεγνωρίσθη ἤδη πρὸ πολλοῦ ὅτι μόνον ὑπὸ μοναρχίαν συνταγματικὴν δύναται νὰ καταστῇ εὐτυχὴς καὶ εὐδαίμων, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἠρπάσθη τὴν τῆς 3. Σεπτεμβρίου μεταπολίτευσιν, καθόσον αὕτη δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ καταστρέψῃ τὴν μοναρχίαν, ἀλλὰ νὰ συγκεράσῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς. Δὲν διατελοῦμεν ὅθεν ὑπὸ δημοκρατίαν συγκερασμένην, ἀλλ' ὑπὸ μοναρχίαν συνταγματικὴν, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως πρέπει νὰ ᾖ ἱερὸν, σεβαστὸν καὶ ἀπαρξίαστον. Τί ἄλλο λοιπὸν ἐνεργοῦν οἱ προσβάλλοντες ὕποσδήποτε τὸ πρόσωπον αὐτὸ εἰμὴ τὴν ἐκ θεμελίων καταστροφὴν τῆς κοινωίας μας; Τοιοῦτοι εἶναι συμπύλιται Ἑλληνες, οἱ ὅλοι ἐκείνοι ἀγύρται καὶ τυχοδιώκται, οἵτινες φωνασκοῦντες ἀκαταπαύστως ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ τοῦ συντάγματος, συλλαμβάνονται ἤδη ἐπ' αὐτοφῶρως ὡς καταστροφεῖς καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς πατριδος μας.

Ὅσα δὲν φθάνει ἡ Ἀλεποῦ τὰ κάμνει κρεμαστάριζ, λέγει μία κοινὴ παροιμία, καὶ ἡ παροιμία αὕτη ἐφαρμόζεται καταλλήλως εἰς τὸν συντάκτην τῆς Καρτερίας, ὁ-

ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν μαθητῶν τάχασε. Τὴν ἐπῆγαν εἰς τὸν διδάσκαλον, (αὐτοὶ οἱ λόγοι κάποτε εἶναι ἕκουτοι.) Ἦρχισε νὰ ἐπιπλεῖτῃ τὰ παιδιὰ διὰ τὴν σκληρότητά των. Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἔλεγον, διδάσκαλε αὐτὸ τὸ ζῶον ἀκούομεν ὅτι εἶναι παμπόνηρον, βλάπτει τὴν κοινωίαν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ διδάσκαλος ἤρχισε ἀπὸ τῆς κοσμοποιίας, καὶ ὅτι ὅσα ὁ Θεὸς ἔκαμεν εἰς τὸν κόσμον ὅλα τὰ ἔκαμε διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει... ἔδω ἔως τῶν μαθητῶν τὸν διέκοψε λέγοντας, αὐτὸ λέγω καὶ ἐγὼ διδάσκαλε νὰ τὴν γδάρωμε, διότι τὸ δέμα τῆς εἶναι χρήσιμον διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὁ διδάσκαλος τὸν ἐπέπληξε· ἐπρόσταξε καὶ τῆς ἔδωσαν τροφὴν καὶ εἶπεν ὅτι τὸ ζῶον τοῦτο θάβει τὸ ἡμερεύσει διὰ νὰ τοὺς δείξῃ ὅτι δὲν εἶναι φυσικὰ κακόν. Τοῦτο ἠκολούθησε δι' ἀρκείου καιρὸν, ἀλλ' ἡ κυρὰ συμπεθέρα μ' ἄλλην τῆς τὴν ὑποκρισίαν δὲν ἐλησμόνησε τὴν τέχνην τῆς, ἤρχισε καὶ ἔτρωγε τὰ οὐγά τοῦ διδασκάλου. Ὁ διδάσκαλος ὑποπτευόμενος ὅτι οἱ μαθηταὶ τὰ κλέπτουν ἤρχισε νὰ δέρνῃ σήμερον τὸν ἕνα καὶ αὔριον τὸν ἄλλον. τὰ δὲ παιδιὰ ἐπικραπονήθησαν

τις ἀφοῦ ἀπελπίσθη πλέον περὶ τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργοῦ Κωλέττου, γνωμοδοτεῖ, διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου του, ὅτι ὁ κύριος Κωλέττης πρέπει νὰ μείνῃ πρωθυπουργός, ἀφοῦ ἔφερε τὰ πράγματα εἰς τὴν κατάστασιν τὴν ὅποιαν εὐρίσκονται ἤδη.

Ὁ συντάκτης τῆς Καρτερίας ἀφοῦ διὰ δεκαετησίαν ἤδη μῆνας κατεπολέμησε τὸν κύριον Κωλέττην, ἔγραψε τὰ αἰσχίστα κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς του, ἐπεκαλέσθη πρὸς βοήθειάν του ὅλους τοὺς δειμόνας τῆς κολάσεως, δὲν ἀφῆκεν ὕβριν καὶ συκοφαντίαν τὴν ὅποιαν νὰ μὴν προσάψῃ κατ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέτυχεν, ὁμολογεῖ ἤδη τὴν ἡττάν του, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιῶν. Ἄλλ' ἡ Ἑλλάς τῆς ὁποίας τὸ μέλλον εἶναι ἐνδοξον καὶ λαμπρὸν ἤθελεν εἰσθεῖ ἐλεεινὴ καὶ οἰκτρὰ, ἀνὰ τὴν τύχην τῆς ἤθελεν ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν συντακτῶν τῆς Καρτερίας, τοῦ Αἰῶνος, τῆς Ἑλπίδος, τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, τῆς Ἀναμορφώσεως καὶ τοῦ Πρωῦτοῦ Κήρυκος, προσώπων τοσούτων ἀσημάντων, καθόσον εἶναι ἀγνωστα ὅλως διόλου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωίαν.

Πληροφορούμεθα μετὰ θετικότητος ἀπὸ ἐπιτάτην προελθόντα κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Λονδίνου, ὅτι πρὸ δύο περιόπου μνηῶν νυκτοκλήτης εἰσῆλθε δι' ἀναβάσεως εἰς τὴν οἰκίαν ἐνός τῶν ἐκεῖ καταστημένων ἐμπόρων μας, καὶ συλλέξας ὅλα τὰ πρὸς χρῆσιν τῆς οἰκίας του ἀργυρὰ σκευῆ, ἦτον ἔτοιμος ν' ἀπέλθῃ· ὅτε κατὰ τύχην ἐξυπνίσθη ὁ εἰκοδοσπότης, καὶ καταβὰς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας του κατενόησεν ὅτι εὐρίσκειτο κλέπτῃς ἐντός αὐτῆς, καὶ ἀνοίξας τὴν θύραν αὐτῆς ἐπροσκάλεσε τοὺς ὡσαύτως κατὰ τύχην διαβάνοντας ἐκεῖθεν χωροφύλακας, οἵτινες εἰσελθόντες συνήλασαν τὸν νυκτοκλήτην ἐπ' αὐτοφῶρως.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ εἰς τὸ Λονδίνον συμβαίνει νυκτοκλοπαί, ὁ δὲ κύριος Πῆλ μὴ δυνάμενος νὰ καταστῇ τὰς τοιαύτας νυκτοκλοπὰς εἶναι ἀνάξιος νὰ πρωθυπουργῇ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ἀναγγέλλομεν ταῦτα εἰς τοὺς κυρίους συντάκτας τῶν ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ νὰ κατηγορήσῃ καὶ αὐτὸν εἰς τὰς Βουλὰς τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἔπραξαν καὶ κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ μας κυρίου Κωλέττου.

Ἄν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν πλέον εὐνομούμενων ἔθνων καὶ τῶν πρὸ αἰῶνων ἀποκαταστημένων συμβαίνει νυκτοκλοπαί, καὶ αἱ ληστεῖαι δὲν ἐξέλειπον ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, δὲν εἶναι παράδοξον ἂν τοιαῦται καταχρήσεις συμβαίνουσιν καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅπου μία πολεμικὴ καὶ ἀνήθικος ἀντιπολιτευσίς μὴ προσδύουσα ἀρχῆς, ἀλλ' ἀπὸ ἰδιοτελείαν καταπολεμοῦσα τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰ καθεστῶτα, περιβάλλει τὰ τοιαύτης φύσεως κακούργηματα, διὰ νὰ ἐνοχοποιῇ ἠθικῶς τὴν Κυβερνήσιν, καὶ ἐνθαρρύνει διὰ τῆς τοιαύτης ἄσκησιν διαγωγῆς τῆς τοὺς κακούργους εἰς τὸ νὰ πράττωσι τὰ κακούργημά των.

εἰς τοὺς γονεῖς των. Μίαν ἡμέραν εὐγαίνοντες ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ πρωτόγερος ἤρχισε τὴν ὁμιλίαν διὰ τὰ κατὰ τοῦ διδασκάλου παράπονα· συμφώνως ὅλοι ἀπεφάνισαν, ὑπάγουν καὶ εὐρίσκουν τὸν διδάσκαλον, τοῦ παραπιννοῦνται διὰ τί δαίρει τὰ παιδιὰ των; τοὺς λέγει ὅτι δὲν τοῦ ἄρῃσαν αὐγὸ. Τοῦτο τοὺς ἤγγιξε τὴν φιλοτιμίαν καὶ μάλιστα τοῦ πρωτόγερου, ὅστις ἐξετάζοντας μανθάνει ὅτι, ὁ κατὰ τὸν Μάρτιον χειροτονηθεὶς Πρίεδρος, καὶ κατὰ τὸν Αὐγούστον ῥιφθεὶς, ἡ κυρὰ Ἀλεποῦ, εὐρίσκειτο ἐκεῖ τότε λέγει, ἀδίκως τ' ἀθῶα παιδιὰ μας δαίρουνται, κατηγοροῦνται καὶ συκοφαντοῦνται ὡς κλέπται καὶ λησταί, αὐτῇ ἡ Ἀλεποῦ εἶναι ἡ αἰτία ὧτων, τῶρα ἐγὼ τὴν κάμω καὶ τὰ μαρτυρεῖ. Τὴν πίνει ἅπ' τὸ οὔτι τότε ἤρχησε νὰ φωνάζῃ, καταπατεῖται τὸ δέκατον πέμπτον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ἐδῶ τὸν διακόπτει εἰς τῶν ὀροφυλάκων λέγοντας, ἔχουν καὶ αἱ ἀλώπεκες Σύνταγμα; Αὐτὸς τοῦ ἀπεκρίθη, μωρὲ, οὐ φαίνεται ἐκοιμούσῃ καὶ τῶρα ἐξυπνήσῃ· δὲν ἀκούεις πῶς λέγω παραμύθι; Μπα, μωρὲ αὐτὰ καθῶς τὰ λέγεις φαίνεται πῶς νὰ ἔγιναν.

Εἰς κἀνὲν τοῦ κόσμου μέρος δύναται ἡ ἐξουσία νὰ ἐμπυλίσθῃ ἔνα, δύο ἢ πλείονας κακούργους ἀπὸ τοῦ νὰ συλλαβῶσι τὴν ἰδέαν τοῦ κακούργηματος, καὶ νὰ βλάψωσι αὐτὴν εἰς ἐνέργειαν· οὐδὲ δύναται ἡ ἐξουσία νὰ θέτῃ φυλάκας εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰ ὄρη, εἰς τὰς πεδιάδας, εἰς τὰς φάραγγας καὶ εἰς τὰς ἐρήμους διὰ νὰ ἐμπνέῃ δι' αὐτῶν τρόμον εἰς τοὺς κακούργους. Ἡ ἀυστηρότης μόνον τοῦ νόμου, ὅταν ἡ Κυβερνήσις ἦναι ἰσχυρὰ, καταστῆλκει τὰ κακούργηματα, διότι δὲν δύναται οἱ κακούργοι νὰ ἔχωσι κἀμμίαν ἐλπίδα ὅτι θέλουν τὴν ἀποφύγει. Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν εὐλικρινῶς τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου μας καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῶν κακούργημάτων αὐτῶν, πρέπει νὰ προσπαθοῦν νὰ καταστήσωσιν ἰσχυρὰν τὴν Κυβερνήσιν καὶ σεβαστὸν τὸν νόμον, ἡ ἀυστηρότης τοῦ ὁποίου τρομάζει, τὸ ἐπικναλέομεν, τοὺς κακούργους, καὶ οὐχὶ μέτρα τὰ ὁποία πολλὰκις αἱ Κυβερνήσεις δὲν δύναται νὰ λαμβάνωσι.

(Ἐκ τοῦ Ζεφύρου.)

Τὰ παθήματα τῶν δημοσιογράφων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Καὶ ἔπειτα λέγουσιν ὁ Θεὸς δὲν θαυματουργεῖ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ὅτι δὲν εἶναι Θεὸς ἐκδικήσεων κατὰ τῶν πολεμουμένων τὴν ἀγαπητὴν τοῦ Ἑλλάδος· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἀργεῖ, πλὴν δὲν ἀληθμονεῖ λέγουσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· τῷ ὄντι, αὐτὸς πάντοτε ὡς ἐκ θαυμάτων ὄχι μόνον τὴν Ἑλλάδα ἔσωσεν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολεμουμένους αὐτὴν ἐτιμώρησεν. Ἰδοὺ νέον θαῦμα τῆς θεαπαντοδυναμίας του.

Ἀφοῦ ἡ ἀντιπολιτευσίς ἐκίνησε πάντα λίθον, διὰ τῆς ὑποκινήσεως τῶν ληστειῶν καὶ στάσεων καὶ μυριῶν ἄλλων ἀθεμίτων μέσων νὰ καταστρέψῃ τὸ δυστυχὲς ἔθνος, νὰ τὸ παραδώσῃ αἰχμάλωτον εἰς τυράννων χεῖρας καὶ τὰ σχέδιά της ἐματαιώθησαν· ἀφοῦ ἡ λιβελλογραφία τῆς δὲν ἐσεδάσθη μὴδὲν ἱερὸν ἀλλ' ἐξυβρίσεν ἀναίσχυντως τὸ μέγα μέρος τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς, παραλείπομεν ἐνταῦθα ὅσα κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ αἰσχίστα ἐδημοσίευσε, ἀφοῦ ἠθέλησεν εἰς τὸν ἔξω κόσμον νὰ ζωγραφίσῃ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ πλέον μελανὰ χρώματα ὅτι εἶναι φωλεὰ τῶν κακούργων καὶ ληστῶν, διὰ νὰ ἀρῇ πᾶσα πίστις ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμον πρὸς δυστυχίαν τῶν κατοίκων τῆς καὶ πρὸς αἴσχος τοῦ ἔθνους, νὰ βεῖσῃ δὲ διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ καὶ τὰς προστάτιδας δυνάμεις νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπέμβασιν, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ δάνεια τὰ ὅποια ἔδωσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἂν καὶ αὐτὴ δὲν τὰ ἔλαβεν ἀλλὰ θέλει τὰ πληρώσει· ἂν καὶ ἔφρασε μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀναιδείας νὰ ὑβρίσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι πρεσβείας τῶν φίλων δυνάμεων τῆς Γαλλίας καὶ Αὐστρίας, καὶ τίποτε δὲν ἐδυνήθη νὰ κατορθώσῃ πρὸς τὸ ἰδιοτελὲς συμφέρον τῶν πατρῶων τῆς κα-

Ἄλλος ἀπὸ τὴν γωνίαν τοῦ λέγει ἐξηκολούθει. Ποῦ τὸ ἄρῃσα; Νὰ εἰς τὸ ἄρθρον. Ἐ τὴν πίνει ἀπὸ τὴν οὐρανὸν διὰ νὰ τὴν κτυπήσῃ κάτω, σκοῦζει, νὰ ὅπου παραβάνεται ἕ τὸ 2ον ἄρθρ. Τότε λέγει ὁ πρωτόγερος νομιζέεις ὅτι τὸ Σύνταγμα τὸ ἐκάμαμε δι' ἐσέ, διὰ νὰ κάμῃς νὰ δαίρωνται καὶ νὰ ἀτιμάζονται τὰ παιδιὰ μας μὲ τὰς πανουργίας σου; Το Σύνταγμα ἔγινε διὰ νὰ μὴ δύναται ὁ εἶς νὰ βλάπτῃ τὸν ἄλλον, τῶρα νὰ σοῦ γδάρω ἐγὼ τὴν πρῶτον σου καὶ τὸ Σύνταγμα δὲν τὸ παραβαίω. Τότε ἡ κυρὰ Ἀλεποῦ κατέφυγεν εἰς τὸ 107 ἄρθρον, πλὴν ὁ πρωτόγερος τὴν ἔκαμε καὶ ὁμολόγησεν ἐμπροσθεν τοῦ διδασκάλου ὅτι ἡ λην τῆς τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἐνοχλήσῃ εἰς τὰ τελευταῖα οὐγά. Ἐδῶ διέκοψε τὸν μῦθον, διότι ἤλθεν ἐν παίδιον καὶ τοὺς εἰδοποίησεν ὅτι εἰς ἕν καρφενεῖον μαλώσαν, ἔλαβον τὰ ὅπλα καὶ ἔτρεξαν. Συλλογήσου φίλε πᾶσαν ἐλυπήθη διότι δὲν ἠδυνήθη ν' ἀκούσῃ καὶ τὸ ἐπιμύθιον διὰ νὰ σοῦ τὸ γράψω.

δυστυχίαν του έθνους· επί τέλους έσυμφώνησαν τα αισχρώτερα και κυριώτερα όργανα να προσάλλουν και αυτό το έσρον του Βασιλέως πρόσωπον· ότε· ο Λεβίδης εκδότης της 'Ελπίδος· έξέμισε τόσα έσχάτως· ο εκδότης της Καρτερίας έγραψεν άπειρα και ο εκδότης του Αιώνος Φιλήμων εκτός των όσων έφλυάρησεν εις τον λίβελλόν του, έερεξε δια να κτάς να διαβουλεύη μετά των όμοίων του και να γράψη περισσότερα κατά του άγαπητού πατρός και Βασιλέως των 'Ελλήνων· 'Αλλά τί γίνεται; άκούσατε 'Ελληνες! ο Λεβίδης βαρέως πίπτει άσθενής και έξαιμεί την κόπρον του εκ του στόματός του, ο Χαλκιόπουλος κρημνίζεται άπό την σκάλαν της οίκίας του και σπᾶ την δεξιάν του χειρα, του δε ήρωος Φιλήμωνος ανάπτει, εντός του πονηροῦ διαβουλίου, το εις την τζέπην του όπλου και του κατασυντριβεί τον πόδα, εις τρόπον όσπε, ή βολή του πυροβόλου εισήλθεν εντός του όστού της κνήμης, και πέντε έπιτροί άριστοι χειρουργοί δια των προσπαθειών των δεν δύναται λέγουσιν να την εξαξουν, όστε κινδυνεύει ή ζωή του ανθρώπου· τα παθήματα ταῦτα έγειναν εντός μᾶς ήμέρας την 1 Νοεμβρίου. Δεν ειμεθα χαίρεκακοί, λυπούμεθα τους παθόντας, άλλ' αναφέρουμε την περιστασιν εις θυμασμόν των όσσι λεγουσιν ότι ο Θεός δεν θαυματουργεί επί των ήμερών μας!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Το άντικεινωικόν του φαρισσαίου πνεύμα και ή διχόνοια, ένεκαθιδρουν πρό τινων έτών εις τας έδρας του Εμποροδικείου μας δικαστάς και παρέδρους, τινων εκ των όποιων αι θεωρητικαί γνώσεις και ή περί την έμπορίαν πύρα δεν έουμδιεβάζοντο μέ τον ήτης νομοθεσίας μας σκοπόν. 'Αλλ' εις την έσχάτως γενομένην ένλογήν των υποψηφίων, δια τε των παραινέσεων του αξιοτιμου Διοικητού μας κυρίου Σούτσου, όστις δια της όλωσδιόλου άμερολήπτου διαγωγής του, θέλει δυνηθή έως να έξελείψη από την έμπορικήν πόλιν μας το πρό πολλών έτών μασιζόν αυτήν πνεύμα ήτης άποκλειστικότητος, και της επιθυμίας την όποιαν πολλοί εκ των κυρίων συμπολιτών μας έδειξαν του να ενεργώνται του λοιπού αε εκλογαί άμερολήπτως και κατά προσωπικήν αξίαν, έπέτυχον οι κύριοι έμποροί μας να εκλεξώσιν υποψηφίους δικαστάς και παρέδρους άνδρας πολυπειρους, ευύπολήπτους και τιμίους, οι οι είναι οι Κύριοι Π. Γεραλόπουλος, Ζ. Α. Βύρος, Ν. Φραγκόπουλος, Πέτρος Ράλλης, Αμβρόσιος Θ. Ράλλης, Μ Κ. Σαλόγος, Αθανάσιος Λαδόπουλος, Αργύριος Τζαροχέης, Δ. Ταμδάκος, Θεοχάρης Παλαιολόγος, Ιωάννης Κασσαβέτης και Ηλίας Κεχαγιάς υποψήφιοι Δικασταί, και Παρέδροι οι κύριοι Α. Βουτζινάς, Λαζαρος Ιωάννου, Θεόδωρος Ι. Ροδοκανάκης, Αμβρόσιος Δαμαλάς, Στέριος Κοντός και Ιωάννης Απαλύρας.

Συγχαίροντες λοιπόν τους συμπολίτας μας δια ταύτην την ήκαλήν αρχήν, θεωρούμεν αυτήν ως άγαθόν έώνόν, ότι μίαν ήμέραν, ήτις δεν δύναται να ήναι πολύ μακράν, το αυτό έθνικόν φρόνημα και πατριωτικόν πνεύμα θέλει διευθύνει όλας τας εκλογας δημοκρασιακάς τε και βουλευτικάς, δια να γίνωνται αυταί σύμφωνα με τα γενικά του έθνους συμφέροντα, και ότι ως διακρινόμενοι μεταξύ των λοιπών της 'Ελλάδος λαών δια τον έξευγενισμόν και τα φώτα των, δεν θέλουν συγχωρήσει του λοιπού να ούρβωνται εις την καταστροφήν των από το πνεύμα της φαρισσίας, της μικροφιλοτιμίας και της ιδιοτελείας. 'Επαυόμεν δε και τον κύριον Διοικητήν μας, ως συντελούντα τα μέγιστα δια της φρονήσεως και του πατριωτισμού του εις αυτόν τον κοινωνικώτατον σκοπόν.

— Ο Θρίαμβος του Συντάγματος, όχι μόνον εκάκισε καθ' ήμῶν, διότι είπομεν την αλήθειαν αναίρεσαντες όσα ψευδή έμπειριέχοντο εις έπιστολήν έντευθεν προς αυτόν σταλείσαν, περί έριτης δήθεν γενομένης εις την ένταῦθα Λέσχην των Χίων κατά την έσπεραν της 14 του παρελθόντος Σεπτεμβρίου, άλλλ και μᾶς ύδριζει κατά τον συμμόν της 'Αθηναϊκής έφημεριδογραφίας, και ένταυτῶ μᾶς χαρακτηρίζει ως παρκαμορρόντας την αλήθειαν χάριν των συνδρομητών μας.

'Επαναφερόμενοι λοιπόν εις όσα περί αυτού του άντικειμένου προλαβόντως έγράψαμεν, και γνωστοποιούντες εις τον κύριον συντάκτην του Θριζμβου, ότι δύο ή τρεις μύνον Χίους συνδρομητάς έχομεν, χάριν των όποιων, άν και πάμπολλοί ήθελον είσθαι, δεν ήθέλαμεν παρκαμορφώσει δια κάνα λόγον την αλήθειαν, λέγομεν εις αυτόν, ότι άν ύποτεθή ότι ήμεις έχομεν ανάγκην βιβλίου καινού, αυτός έχει ανάγκην πολιτεύματος καινού.

Δια του υπ' αριθμού 8. φύλλου του ό Σωτήρ του 1845. αναφέρει ότι γνωρίζει μετά θετικότητος ότι ο έν 'Αθήναις Πρέσβυς της μεγάλης Βρετανίας προσκαλέσας και' αυτάς τους πρωτίστους του έν 'Ελλάδι 'Αγγλικού λεγομένου κόμματος, τους επέπληξε δια τα περι της 'Αγγλίας εις τας έφημερίδας της αντιπολιτεύσεως αναφερόμενα, δια τας παρκαμορφώσεις και την νόθευσιν των προς το 'Ελληνικόν ύπουργείον διπλωματικών διακοινώσεων της 'Αγγλικής κυβερνήσεως, δια τας υπ' αυτών διαδιδόμενας ψευδείς φήμας περί της δυναστικής απαιτήσεως της αυλής του εις το ν' αλλάξει τάχα ο Βασιλεύς ΟΘΩΝ το ύπουργείον του, και δια τας περι ένόπλου κατά της 'Ελλάδος έπεμβάσεις άπειλάς δήθεν της 'Αγγλίας, άν ή 'Ελληνική Κυβέρνησις δεν παραδεχθή και εκτέλεση όλας της τας προτάσεις, και έν γενει δι' όλα όσα οι πλείστοι των άντιπολιτευομένων κηρύττουσι και πράττουσιν έν όνόματι της μεγάλης Βρετανίας.

'Αν έχωνται αληθείας όσα αναφέρονται εις αύτό το άρθρον του Σωτήρος, δεν μένει ουδέμια άμφιβολία ότι ο αξιοτιμος Πρέσβυς της μεγάλης Βρετανίας θέλει χαλινώσει δια της έξειπνίου διαγωγής του ταύτης την άκαθεκτον και πολεμικαν κατά της Κυβερνήσεώς μας αντιπολίτευσιν, δια το καλον ένός τόπου υπέρ του όποιου έκαμεν αρκετάς θυσίας το 'Αγγλικόν έθνος, και θέλει εκλειψει αναμφιβόλως πᾶν παράπονον και' αυτού των 'Ελλήνων, εις το όποιον έδωκαν δικαίαν άφορμήν τ' άντιθέτικα των αντιπολιτευομένων κινήματα.

'Η συναδελφή μας Σεπτεμβριανή κατέστη εύρετήριον λησειών και κλοπών πρακτομένων δήθεν έν τη 'Ελλάδι, συλλέγουσα προς σύνθεσιν αυτού τας πλέον έσφαλμένας πληροφορίας.

Ο κύριος συντάκτης της έφημερίδος αυτης, όστις υπήρξε πολλάκις πρόεδρος δικαστηρίου Συνέδρων επί Βαβαροκρατίας, έλθισμόνσε φαίνεται, ότι και τότε έπράττοντο ληστεία και κλοπαί έν τη 'Ελλάδι όχι όλιγώτεροι άφ' όσας πράττονται ήδη, τας όποιας έδίκασε, και ως εκ τούτου τον φαίνεται παραδοξόν ότι δεν έξειλειπεν είσέτι ή μάστιγῃ αυτη από την κοινωνίαν μας, ως δεν έξειλειπεν από όλας του κόσμου τας κοινωνίας. 'Ετι μικρόν και θέλει θεραπευθή και αυτό το κοινωνικόν νόσημά μας.

Την 9. Νοεμβρίου ανέλαβε τα Δημαρχικά χρέη έν Τήνῳ ο Κύριος Κάρολος Νάκος, διορισθείς Δήμαρχος αύτόθε. Ο Κ. Νάκος άπολαμβάνων έν Τήνῳ την κοινήν ύπόληψιν, και έχων όλα τα προσόντα αγαθοῦ και τιμίου Δημάρχου, θέλει έπασχοληθή δραστηρίως, ως πληροφορούμεθα,

εις το να φανή χρήσιμος εις τους Τηνίους, φροντίζων δι' όσα τυχόν απαιτούνται εις την νήσον Τήνον.

Συγχαίρομεν τους Τηνίους, δια τον διορισμόν του Δημάρχου των.

Κατά τας εξ 'Αθηνών τελευταίας ειδήσεις καταγίνεται ή Κυβέρνησις εις την συμπλήρωσιν του ύπουργείου και εις την έφαρμογήν των οργανικών νόμων.

Είναι μέν αληθές ότι ή ή σημερινή θέσις της είναι όπωσούν δύσκολος, άλλ' έχομεν τας πλέον θετικάς και βασίμους έλπίδας ότι ή σύνεσις του Βασιλέως μας και του Πρωθυπουργού κυρίου Κωλέττου θέλει έξομαλύνει όλας τας δυσκολίας.

'Ακοα ήσυχία και ασφάλεια υπάρχει εις τε την πρωτεύουσάν μας και εις όλας τας επαρχίας του κράτους, και οι 'Ελληνικοί λαοί ήτυχοι καταγίνονται εις τας έργασίας των.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο ύποφαινόμενος Ιωάννης Γ. Καράλης Δικηγόρος δημότης και κάτοικος 'Ερμουπόλεως, αγοράσας την οίκίαν της κυρίας Μυρίας Κομπλήτα κειμένην κατά την όδον του 'Απόλλωνος, μετά του γηπέδου αυτης, γειτονούσαν άφ' ένός μέρους με την οίκίαν του κυρίου Παντιά Α. 'Ράλλη, και άφ' άφ' έτέρου με την του κυρίου Νικολάου Καλέργη, προφωνώ δια της προύσης μου, καταχωριζομένης εις την ένταῦθα εκδομένην έφημερίδα ο 'Ερμης της Σύρου τους έχοντας δικαίωμα προτιμήσεως επ' αυτης της οίκίας, δια να παρουσιασθώσιν έντός της νομίμου προθεσμίας, και έξασκήσωσι το δικαίωμα της προτιμήσεως των, μετά δε την παρέλευσιν αυτης άρχομένης από σήμεραν παραγράφεται πάσα άπαιτήσίς των.

'Εν 'Ερμουπόλει Σύρου την 9. 9δρίου 1845.

ο αγοράσας.

Ιωάννης Γ. Καράλης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο ύποφαινόμενος ήγγράσα δυνάμει του υπ' αριθ. 1944 πωλητηρίου γενομένου ένώπιον του Ειρηνοδικουσυμβολαιογράφου Κορθίου Α. Αραβχιτενιού, παρά του Ιωάννου Γιαννιση, το κατ'α τό χωρίον Γιαννέων όνομαζόμενον Λευκόποδα κτήμα του, όπερ είχε αγοράσει κατά το 1835. από την Χρυστινίδν συζυγον του Ιωάννου Ραιυάκη.

Οθει προσκαλώ όλους όσους έχουν δικαιώματα προτιμήσεως ή άλλο τι δικαιολόγημα επ' αυτού να παρουσιασθώσιν έντός της νομίμου προθεσμίας άρχομένης μετά την δημοσίευσιν της προύσης κοινοποιήσεώς μου εις την έν Συρω εκδομένην έφημερίδαν ο ΕΡΜΗΣ, δια να έξασκήσωσι ότι δικαιολόγημα έχουσιν, άλλως παρελθούσης της άνωτέρω προθεσμίας θεωρώ πᾶν δικαίωμα παραγεγραμμένον κατά τον Νόμον.

'Εν Κορθίῳ της 'Ανδρου την 10 9δρίου 1845.

ο αγοράσας.

Ν. 'Αθανάσιος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αριθ. 524.

Δευτέρα Καταχώρησις.

Ο παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνῳ ἐνεργῶν Κλητῆρ
Δηλοποιεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 καὶ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1839 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικεῖου Τήνου καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ Κ. Καρετούλη Δεσπότη κατοικοῦ τοῦ χωρίου Δύο Χωριά ἐπιτροποκηδεμῶν τῶν ἀνηλίκων ἔμφηλικῶν τέκνων τοῦ ἀποδιδάξαντος Ἀνδρέου Σκλάβου, Αἰκατερίνης, Μαρίας, Ἑλένης, Σοφίας ἔξ Ἰωάννου, ἐκτίθειται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ χωρίῳ Τριαντάρο τοῦ Δήμου Τήνου ἐξωθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Νικολάου Πλελέ καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικεῖου Τήνου Κ. Σ. Κονδῆλη τὸ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ αὐτοῦ Δήμου κείμενον χωράφιον τοῦ ὀφειλέτου Πέτρου Διασκούφη διὰ δραχμὰς 48. τὸν τόκον αὐτῶν καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων γενομένων καὶ γενηθησομένων ὡς φαίνονται ἀκριβῶς περιγεγραμμένα τῶν χωράφιον καθὸς καὶ τὸ χρέος εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 523 ἔλθειν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ αὐτοῦ χωραφίου.

Δυνάμει τοῦ ἀρθ. 965 τῆς Πολ. Δικονομίας ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ εἰρημένου χωραφίου θέλει τελειώσῃ τὴν δεκάτην ὀγδόην Νοεμβρίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν, ἔξ ἡμέρας ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥραν Μ. Μ. μέχρι τῆς τρίτης τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται διὰ τὸ ἀνωτέρω χωράφιον ἢ προσφερθεῖσα ἀπὸ τὸν καταδύκοντα δανειστὴν Κ. Καρετούλην Δεσπότην δραχμὰς 180.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα, ἀφοῦ παρέλθουν τρία λεπτά τῆς ὥρας, μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου, διὰ σηκηνίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 974 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὸ δὲ ἀναφερόμενον χωράφιον κατακυρώνεται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστὴν ἢ δὲ τοιχοκόλλησις ἔξ κοινοποιήσις θέλει γίνῃ συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθ. 965, 966, 967. καὶ ἐπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Τήνῳ τὴν 18 Ὀβρίου 1845.

ὁ Κλητῆρ Ἰωάννης Κυδωνῆς

Αριθ 523 Ἐκθεσις ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 καὶ ἀπὸ 30 Ὀβρίου 1839 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Τήνου καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον πληρεξουσιότητος δοθείσης μοι παρὰ τοῦ Κ. Καρετούλη Δεσπότη ἐπιτροποκηδεμῶν τῶν ἀνηλίκων καὶ ἀνηλίκων τέκνων τοῦ ἀποδιδάξαντος Ἀνδρέου Σκλάβου Αἰκατερίνης, Μαρίας, Ἑλένης, Σοφίας καὶ Ἰωάννου, σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἐν Τήνῳ ἡμέραν Τετάρτην τῆς ἑβδομάδος, ὥραν 3. Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διατελῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ Δήμου Τήνου Κ. Φραγκῆσκον Μ. Παξιμάδην μετ' αὐτοῦ μετέβη εἰς τὸ κατὰ τὴν θέσιν Πρασίνη κείμενον χωράφιον τοῦ ὀφειλέτου Πέτρου Διασκούφη, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου μὴ παρόντων δὲ τῶν διαδίκων κατέσχον αὐτὸ διὰ δραχ. 48 τοὺς τόκους αὐτῶν καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων γενομένων καὶ ἐπιγενηθησομένων ὀφειλομένας παρὰ τοῦ εἰρημένου Πέτρου Διασκούφη πρὸς τὸν ἀποδιδάξαντα Ἀνδρέου Σκλάβου, τὸ ὅποιον σύγκειται ἀπὸ σκάλας τέσσαρας ὡς ἐγγιστα, ἐμπεριέχον συκίας ἐν ἐλαιόδενδρον, ἐν κελίον καὶ μυσὸ ἀλώνιον, πλησιασται τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ χωράφιον τοῦ Ἰωάννου Σαγκαρῆ καὶ Μάρκου Σαντοριναίου, πρὸς μεσημβρίαν τὸ χωράφιον τοῦ Ἰωάννου Βιδάλε, τοῦ διάκονος Κουμαριανοῦ καὶ τὸ λαγκάδην, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου ὡς ἐγγιστα δραχ. 250. ἐπρόσφερον ὁ καταδύκων δανειστὴς δραχ. 180. Προ-

διορίζεται δὲ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἀνωτέρω κατασχθέντος χωραφίου ἢ δεκάτη ὀγδόη τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Νοεμβρίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν, (ἀρθ. 958. τῆς Πολ. Δικονομίας.

Εἰς πίστωσιν τούτου συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τὴν ὅποιαν ἀφοῦ προηγουμένως ἀνέγνωσα πρὸς τὸν Κ. Δημαρχικὸν Πάρεδρον ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

Ἐν Τήνῳ τὴν 17 Ὀβρίου 1845.

ὁ Δημαρχικὸς Πάρεδρος Φραγ. Μ Παξιμάδης
ὁ Κλητῆρ Ἰω. Κυδωνῆς.

Αριθ. 520. Δευτέρα Καταχώρησις.

Ο παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου ἐνεργῶν Κλητῆρ
Δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 40 καὶ ἀπὸ 4. Ἰουλίου 1844 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Τήνου καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Κ. Θεόδωρου Δαπέρη πληρεξουσιότητος τῆς Μελετίας θυγατρὸς Σύμου Δαπέρη ἐκτίθειται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ χωρίῳ Ἀρνάδῳ τοῦ Δήμου Τήνου ἐξωθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Μάρκου Παρῆ καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Τήνου Κ. Σ. Κονδῆλη τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Τήνου κείμενα κτήνητα κτήματα, ἐν χωράφιον εἰς θέσιν ἄγιον Ἡλίου με ἀμπέλια καὶ συκίας ἐν χωράφιον εἰς θέσιν Φερό Σπλάδι με ἀμπέλια συκίας καὶ ἐν κελίον παλαιόν, εἰς κήπος εἰς θέσιν Φούσκου με συκίας ἐν χωράφιον εἰς θέσιν ὄρου με ἀμπέλια συκίας καὶ ἐν περιστερινῶν παλαιόν, ἐν χωράφιον ἐξωθεν τοῦ χωρίου Ἀρνάδου με μίαν συκὴν, ἐν κελίον καὶ ἐν ἀλώνιον, τοῦ ὀφειλέτου Μιχαὴλ Λούδαρη διὰ δραχ. 350. καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων, ὡς φαίνονται ἀκριβῶς περιγεγραμμένα τῶν κτήματα καθὸς καὶ τὸ χρέος εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 519. ἔλθειν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τῶν αὐτῶν κτημάτων.

Δυνάμει τοῦ ἀρθ. 965 τῆς Πολ. Δικονομίας ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων κτημάτων θέλει τελειώσῃ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Νοεμβρίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ὀγδόης ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς τρίτης Μ. Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ μὲν χωραφίου εἰς θέσιν ἄγιον Ἡλίου θέλει ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς ὀγδόης καὶ τελειώσῃ τὴν ἐνάτην, τοῦ δὲ εἰς θέσιν Φερό Σπλάδι τὴν ἐνάτην καὶ τελειώσῃ τὴν δεκάτην, τοῦ δὲ εἰς θέσιν Φούσκου τὴν δεκάτην καὶ τελειώσῃ τὴν ἑνδεκάτην, τοῦ δὲ εἰς θέσιν Βρύσι τὴν ἑνδεκάτην καὶ τελειώσῃ τὴν δωδεκάτην, τοῦ δὲ ἐξωθεν τοῦ χωρίου Ἀρνάδου τὴν δωδεκάτην καὶ τελειώσῃ τὴν πρώτην Μ. Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται διὰ τὰ ἀνωτέρω κτήματα ἢ προσφερθεῖσα ἀπὸ τὸν καταδύκοντα δανειστὴν Κ. Θεόδωρον Δαπέρη δηλ. διὰ τὸ εἰς θέσιν ἄγιον Ἡλίου τὸ ἐκτιμηθὲν δραχμὰς 150. δραχ. 60. διὰ τὸ εἰς θέσιν Φερό Σπλάδι τὸ ἐκτιμηθὲν δραχ. 150 δραχ. 50, διὰ τὸ εἰς θέσιν Φούσκου τὸ ἐκτιμηθὲν δραχ. 100 δραχ. 40. διὰ τὸ εἰς θέσιν Βρύση τὸ ἐκτιμηθὲν δραχ. 100 δρ. 40. καὶ διὰ τὸ ἐξωθεν τοῦ χωρίου Ἀρνάδου τὸ ἐκτιμηθὲν δραχ. 100 δραχ. 40.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα, ἀφοῦ παρέλθουν τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σηκηνίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 974. Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ ἀναφερόμενα χωράφια κατακυρώνονται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστὴν, ἢ δὲ τοιχοκόλλησις καὶ κοινοποιήσις θέλει γίνῃ συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθ. 965, 966, 967 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Τήνῳ τὴν 17 Ὀβρίου 1845.

ὁ Κλητῆρ
Ἰω. Κυδωνῆς.

Αριθ. 519.

Ἐκθεσις

Ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 40 καὶ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1844 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Τήνου, καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον πληρεξουσιότητος δοθείσης μοι παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Θεόδωρου Δαπέρη πληρεξουσιότητος τῆς Μελετίας θυγατρὸς Σύμου Δαπέρη, σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἐν Τήνῳ ἡμέραν Τετάρτην τῆς ἑβδομάδος ὥραν 10 Π. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διατελῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ Δήμου Τήνου Κ. Φραγκῆσκον Μ. Παξιμάδην μετέβη μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ εἰς θέσιν κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Μιχαὴλ Λούδαρη κατοικοῦ τοῦ χωρίου Ἀρνάδου τοῦ Δήμου Τήνου καὶ παρόντος τοῦ δημαρχικοῦ Παρέδρου μὴ παρόντων δὲ τῶν διαδίκων κατέσχον αὐτὰ τὰ κτήματα διὰ δραχμὰς 350. καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων ὀφειλομένας παρὰ τοῦ εἰρημένου Μιχαὴλ Λούδαρη πρὸς τὴν Μελετίαν Σ. Δαπέρη.

Α'. Τὸ εἰς θέσιν ἄγιον Ἡλίου κείμενον χωράφιον τὸ ὅποιον σύγκειται ἀπὸ σκάλας τρεῖς ἐμπεριέχον συκίας καὶ ἀμπέλωνας, πλησιασται τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ εἰς θέσιν Φερό Σπλάδι τὸ χωράφιον τοῦ Πέρου Κυλῆ, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ χωράφιον τοῦ Γρηγορίου Καρδαμίτση, Νικολάου Ὀρφανοῦ καὶ δημόσιος δρόμος, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον παρὰ τοῦ κυρίου Δημαρχικοῦ Παρέδρου ὡς ἐγγιστα δραχ. 150 ἐπρόσφερον ὁ καταδύκων δανειστὴς δραχ. 60.

Β'. Τὸ εἰς θέσιν Φερό Σπλάδι κείμενον χωράφιον τὸ ὅποιον σύγκειται ἀπὸ σκάλας τρεῖς ἐμπεριέχον συκίας ἀμπέλωνας καὶ ἐν παλαιόν κελίον, πλησιασται τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ εἰς θέσιν Φούσκου τὸ χωράφιον τοῦ Ἀνδρέου Κοντάρη, ἀφ' ἑτέρου τὸ χωράφιον τοῦ Μάρκου Μαραγκοῦ καὶ δημόσιος δρόμος, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον παρὰ τοῦ Κ. Δημαρχ. Παρέδρου ὡς ἐγγιστα δραχμὰς 150. ἐπρόσφερον ὁ καταδύκων δανειστὴς δραχ. 50.

Γ. Τὸν εἰς θέσιν Φούσκου κείμενον κήπον ἐμπεριέχον συκίας, πλησιασται τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ εἰς θέσιν Μάρκου Ἀπέργης καὶ ἀφ' ἑτέρου δημόσιος δρόμος ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ Κ. Δημαρχικοῦ Παρέδρου δραχμὰς 25 ἐπρόσφερον ὁ καταδύκων δανειστὴς δραχ. 10.

Δ. Τὸ εἰς θέσιν Βρύσι κείμενον χωράφιον τὸ ὅποιον σύγκειται ἀπὸ ἐν σκαλίον ἐμπεριέχον συκίας, συκομωραίας, ἀμπέλωνας καὶ ἐν παλαιόν παλαιόν, πλησιασται τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ εἰς θέσιν Νικολάου Μινάρδου, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ χωράφιον τοῦ Νικολάου Σιώτου, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον παρὰ τοῦ Κ. Δημαρχικοῦ Παρέδρου ὡς ἐγγιστα δραχ. 100. ἐπρόσφερον ὁ καταδύκων δανειστὴς δραχ. 40.

Ε. Ἐξωθεν τοῦ χωρίου Ἀρνάδου τοῦ Δήμου Τήνου κείμενον χωράφιον τὸ ὅποιον σύγκειται ἀπὸ σκάλας τέσσαρας ἐμπεριέχον ἐν κελίον, ἐν ἀλώνιον, μίαν συκὴν καὶ μίαν συκομωραίαν, πλησιασται τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ εἰς θέσιν Φερό Σπλάδι τὸ χωράφιον τοῦ Ἰωάννου Φιοράντε, Μάρκου Γρυπάρη, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ χωράφιον τῆς Σοφίας ποτὲ Παπαῖα Ῥαφίου, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον παρὰ τοῦ Κ. Δημαρχ. Παρέδρου ὡς ἐγγιστα δραχ. 50. ἐπρόσφερον ὁ καταδύκων δανειστὴς δραχ. 25.

Προσδιορίζεται δὲ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἀνωτέρω κατασχθέντων χωραφίων ἢ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Νοεμβρίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν, (ἀρθ. 958 τῆς Πολ. Δικονομίας.)

Εἰς πίστωσιν τούτου συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τὴν ὅποιαν ἀφοῦ προηγουμένως ἀνέγνωσα πρὸς τὸν Κ. Δημαρχ. Πάρεδρον ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐν Τήνῳ τὴν 17 Ὀβρίου 1845.

ὁ Δημαρχικὸς Πάρεδρος, ὁ Κλητῆρ
Φραγκῆσκος Μ. Παξιμάδης. Ἰω. Κυδωνῆς.